

חיוב אם מנכרת בסך 330,000 ש"ח

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 34252-04-20 א' נ' ב' תמ"ש 17430-05-22 א' נ' ב' תמ"ש 48873-09-23 א' נ' ב' '

לפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

א' ע"י ב"כ עו"ד יוסי גביון

נגד

ב' ע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ

חקיקה שאוזכרה :

[חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962](#): סע' 68, 19, '

[חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965](#)

פסק דין

1. פסק דין זה עניינו שלוש תביעות שהגיש האב נגד האם :

1.1 תביעה לחידוש קשר (תלה"מ 34252-04-20)

1.2 תביעה כספית, נזיקית (תמ"ש 17430-05-22) ;

1.3 תביעה לביטול והשבת דמי המזונות (תמ"ש 48873-09-23).

עיקרי העובדות

2.1 הצדדים ניהלו מערכת יחסים ממנה נולדה הקטינה :

ע', ילידת 00.00.2012

- 2.2 ביום 13.6.2013 הגיש התובע תביעת אבהות וביום 4.2.2014 ניתן פסק דין, הקובע כי התובע הינו אביה של הקטינה.
- 2.3 ביום 12.12.13 הגישה האם תביעות למזונות ולמשמורת וביום 20.2.14 הגיש האב, אף הוא, תביעה למשמורת. האב טען שלא הייתה לצדדים כל כוונה לקיים קשר זוגי וכי האם הונתה אותו, גנבה את זרעו והפכה אותו לאב בעל כורחו.
- 2.4 ביום 26.7.2015, ניתן פסק דין בתביעת המזונות בו נקבע שהאב ישלם לאם סך של 1,400 ₪, הכולל את כל הוצאות הקטינה וסך של 700 ₪ השתתפות במדור, מחצית מהוצאות גן, מחצית הוצאות רפואיות חריגות כנגד קבלות, ומחצית מההוצאות בסך 6,200 ₪ בגין רכישת ציוד ראשוני לקטינה.
- 2.5 כן ניתן פסק דין בתביעות המשמורת ההדדיות בו אימץ ביהמ"ש את המלצות התסקיר בדבר זמני שהות בין האב לקטינה ונקבעו זמני שהות של פעמיים באמצע השבוע, פעם אחת כולל לינה, וכל סופ"ש שני ללא לינה והצדדים נדרשו לפנות לתיאום ולהדרכה הורית.
- 2.6 בפסק הדין מיום 26.7.2015, נקבע שהקטינה, אשר הייתה באותה עת כבת שנתיים וחצי תהא במשמורת קבועה של האם, תוך מתן סמכויות לפקידת הסעד לפי סעיפים [68-119 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), התשכ"ב-1962 למשך שנה.
- 2.7 כבר בתחילת הקשר שבין ההורים עלתה תמונה של חוסר תקשורת, חוסר שתוף פעולה וחוסר התמדה בקיומם של זמני שהות, מצד שני ההורים, תוך חשיפה הקטינה למאבקים ולטענות הדדיות.
- 2.8 ביום 6.6.2019, הגישה האם כנגד האב בקשה למתן צו הגנה, במעמד צד אחד, בה טענה שהרווחה הגישה תלונה במשטרה כנגד האב בגין פגיעה מינית בקטינה, וכי יש לתת צו הגנה כנגד האב וזאת עד להשלמת החקירה על ידי חוקרת ילדים.
- 2.9 עוד באותו יום, ניתן על ידי כב' השופטת קרן גיל במסגרת תורנות, צו הגנה, במעמד צד אחד, האוסר על האב להיפגש עם הקטינה וזאת עד להחלטה שתינתן לאחר דיון במעמד הצדדים.
- בתום דיון במעמד הצדדים, שהתקיים בפני כב' השופט ארז שני ביום 11.6.2019, נקבע בהסכמת האב, תוך הכחשת כל האמור בבקשה, שלא ליצור קשר עם הקטינה בכל צורה ודרך למשך 90 יום או עד שייסגר תיק החקירה, בין מחוסר אשמה ובין מחוסר ראיות, בוודאי מחוסר עניין לציבור- לפי המוקדם.
- 2.11 ביום 6.10.2019 הודיע עו"ד גיא אברט מנהל מחלקה מחוזי בפרקליטות מחוז מרכז (פלילי) כי תיק החקירה נסגר על ידו.
- 2.12 ביום 27.4.2020, הגיש האב את תביעתו [בתלה"מ 34252-04-20](#), בה עתר להורות על אכיפת זמני שהות עם הקטינה.

2.13 בהתאם להחלטה מיום 1.12.2020, הופנו הצדדים ליחידת הסיוע על מנת שתנסה להביא את הצדדים להסכמות או תגיש את המלצותיה.

2.14 ביום 31.12.2020, הגישה יחידת הסיוע את הודעתה בה צוין :

- העו"ס נפגשה עם כל אחד מהצדדים בנפרד ולפגישות אלה הצטרף הפסיכולוג המייעץ ליחידת הסיוע.
- האם טענה שהתלונה, שהוגשה בעינה עומדת מבחינתה והיא אינה מתכוונת לאפשר לקטינה להיפגש עם האב ומשפחתו או לקיים עמם קשר כלשהו, וטענה כי הקטינה מסרבת לכל קשר עם האב ומשפחתו.
- האב טען שמדובר בהאשמת שווא וכי התלונה במשטרה נסגרה, וכי הקשר עם הקטינה היה נהדר והקשר בינה לבין 3 אחיותיה (בנותיו) ולמשפחה המורחבת הלך והתחזק עם הזמן, וכי מטרת האם שלא יהיה ביניהם קשר, מחשש שהקטינה תרצה לשהות יותר במחיצת משפחתו.
- לאור הגרסאות הסותרות של ההורים ולאור הנתק הממושך של שנה וחצי בין האב לקטינה, יש צורך בהליך טיפולי מערכתי ממושך של ההורים והקטינה ולכן מומלץ להמתין להמלצות התסקיר.

2.15 ביום 6.4.2021, הוגש תסקיר בו צוין, שהאב נשוי ולו 3 בנות, וכי לאם בת נוספת שהובאה באמצעות תורם, אותה היא מגדלת כאם יחידנית. כשבהערכה המסכמת נכתב :

"ע', בת 8.6, לומדת בבית הספר XXב צבכיתה ג'. ע' היא בתם של א' ושל ב'. ב', בת 44 מתגוררת יחד עם ע' ובתה הצעירה ד' (3.5) והיא XXXבמקצועה. א', בן 38, מתגורר ב צעם אשתו ל' ושלוש בנותיהם נ' (5.5) מ' (3) ואל' (8 חודשים). ע' נולדה לאחר הריון לא מתוכנן במהלך החודש הראשון להכרות בין ההורים. שני ההורים תיארו הריון סוער וויכוחים רבים לאור אי התכנון וטענות הדדיות מרובות. לאחר פרידתם הסופית כשע' היתה בת כשנה, נוצר נתק ראשון של כשבעה חודשים בין ע' לאביה .

מקריאת כלל המידע שהגיע לח"מ, מההיכרות המוקדמת של צוות סדרי דין עם המשפחה, כמו גם מהשיחות הרבות עם ההורים, ניתן להתרשם מכך כי המדובר במשפחה בעלת מאפיינים מורכבים המהווים גורמי סיכון להתפתחות הרגשית התקינה של ע'. גורמים מורכבים אלה הזכרו רבות גם בתסקירים קודמים. עוד מתחילת ההכרות עם המשפחה עלתה תמונה של חוסר תקשורת, חוסר שתוף פעולה בין ההורים וחוסר התמדה בקיומם של זמני השהות, מצד שני ההורים. זאת, תוך חשיפה של ע' למאבקים ולטענות הדדיות של ההורים.

הועתק מנבו...

כך, עלתה לאורך השנים תמונה של ילדה החווה מצוקה רגשית והתדרדרות התנהגותית במקביל לחוסר סדירות בקיום זמני השהות. להערכתנו חוסר סדירות זה נבע מחוסר שיתוף פעולה ואי

לקיחת אחריות מצד שני ההורים. במהלך השנים, ההורים התבקשו לפנות לטיפול, להדרכה הורית ואף להערכה פסיכיאטרית של הילדה. ההורים לא ביצעו המלצות אלה במועד.

לנוכח המורכבות במצבה של ע', ממש מתחילת חייה, ומצבה המורכב כפי שמשתקף בדיווחים ממסגרות החינוך והטיפול אנו סבורות כי בטרם נגבש המלצה בנושא זמני השהות יש לבחון באופן מעמיק ואובייקטיבי את מצבה של הילדה בהקשר של כוחות האגו העומדים לרשותה ומצבה הרגשי וההתפתחותי. אנו רואות חשיבות רבה לכך בעיקר נוכח האמביוולנטיות שמביע האב בכל הקשור לקשר שלו עם ע' וכן לנוכח "הסתרת" הילדה בפני משפחתו המורחבת. כמו גם, הימנעות מתמשכת של האב לפעול בהתאם להמלצות גורמי הטיפול, להשתתף בהליך הטיפולי בילדה ואף חוסר התעניינות מתמשך מול מוסדות החינוך."

המלצות התסקיר מיום 6.4.2021 היו:

"א. לנוכח התמונה המורכבת ולנוכח מצבה הפגיע של הילדה, אנו סבורות כי על מנת לגבש המלצות להמשך הקשר של האב עם ע', יש להבין לעומק את מצבה של הקטינה. לפיכך נבקש, כי ההורים יפנו לבצוע אבחון פסיכודיאגנוסטי מקיף לילדה ע'. נבקש, כי אבחון זה יבוצע על ידי גורם מאבחן ניטראלי כגון מרכז דעה, מכון שלם או מכון טמיר. לעניין זה נציין, כי האם הביעה התנגדות לבצוע האבחון במכוני אלה ומבקשת כי האבחון יבוצע במכון ארגמן המתמחה לטענתה בנושא של פגיעות מיניות. עם זאת, להבנתנו מבדיקת שרותי המכון, אין כלל אופציה לבצוע אבחונים פסיכו-דיאגנוסטיים והמכון מעניק שירותים טיפוליים שונים המיועדים בפרט לאנשים "על הספקטרום". האב ציין כי הוא אינו יכול להרשות לעצמו להשתתף בהוצאות שתידרשנה לצורך ביצוע האבחון.

2.16 ביום 22.4.2021, הגיש האב את תגובתו לתסקיר, בה הודיע כי היות והעו"ס לא נימקה מדוע לא יתאפשר לאב לחדש את הקשר עם הקטינה ולא הסבירה מדוע המלצתה לבצוע האבחון הינה תנאי לקבלת היתר לאב להיפגש עם הקטינה, הוא עומד על זכותו לחקור את עורכת התסקיר.

2.17 ביום 22.4.2021, התקיים דיון במעמד הצדדים, במהלכו טען האב שהתסקיר מלא אי דיוקים. בדיון חזר ב"כ האב על בקשתו להעביר את הדיון לשופט מוקד, כשב"כ האם התנגדה לכך.

2.18 ביום 18.5.2021, הודיע האב שברצונו לחקור את העו"ס שהגישה את התסקיר ונתן את הסכמתו לבצוע אבחון לקטינה, כשהאם תישא בכל העלויות הכרוכות בכך, שכן התנהלותה המנכרת הביאה להיזקקות לאבחון. בהתאם לכך, נקבע מועד לחקירת העו"ס ליום 25.11.2021.

2.19 ביום 16.6.2021, הגיש האב בקשה דחופה למתן הוראות לחידוש הקשר עם הקטינה בטענה שהאם מסרבת לאפשר לו לקיים את זמני השהות שנקבעו בפסק הדין מיום 26.7.2015, וביקש שעד שתיתן החלטה, יתאפשר לו לראות את הקטינה בנוכחות צד ג'. האב צירף לבקשה את החלטת פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 23.9.2019 בדבר גניזת תיק המשטרה מבלי להגיש נגדו כתב אישום.

2.20 לאחר קבלת תגובת האם בה התנגדה לבקשה, נדחתה הבקשה בהחלטה ביום 1.7.2021, בה נקבע כי:

"בית המשפט התייחס לטענות האב בדבר הצורך בחידוש הקשר עם הקטינה בהחלטתו מיום 29.4.2021, בה נקבע, על בסיס המלצות התסקיר, שהמדובר בקטינה הסובלת מלקויות שונות, כשקודם מתן המלצות בדבר חידוש הקשר עם האב, יש לבצע איבחון פסיכודיאגנוסטי מקיף לקטינה ... אין מקום להורות על חידוש הקשר בין הקטינה לאביה קודם חקירת עורכת התסקיר."

2.21 הצדדים הופנו לביצוע אבחון פסיכודיאגנוסטי מקיף לקטינה במכון שלם, שבעלותו יישאו הצדדים בחלקים שווים.

2.22 זהות המכון הוחלפה מספר פעמים בשל בקשות הצדדים ולבסוף מונה על ידי ביהמ"ש הפסיכולוג צבי גיל ממכון עמית לביצוע האבחון הפסיכודיאגנוסטי.

2.23 ביום 30.3.2022, הוגשה חוות דעתו של הפסיכולוג, שיקרא להלן "המומחה", אשר ציין שהובאו לעיונו המסמכים הבאים וכי שוחח עם הגורמים הבאים:

- בדיקה פסיכיאטרית ממאי 2019 במרכז לטיפול וחקר אוטיזם בה לא אושררה אבחנה של אוטיסטיות אבל נקבעה אבחנה של הפרעת קשב (ADHD) והפרעה בויסות רגשי והומלץ על טיפול בריטלין.
- תסקיר מחודש אפריל 2021.
- שיחות עם הצדדים ועם הפסיכולוגית של הקטינה, הגב' ד' אשר היתה זו שדיווחה למשטרה אודות הפגיעה המינית.
- שיחה עם האם, בה ספרה האם כי "בגיל חמש התנהגויותיה של ע' החלו להשתנות. יש לציין שזו היתה התקופה בה ב' נכנסה להריון וילדה את בתה השניה, כיום כבת ארבע."
- שיחה עם האב, בה סיפר כי: "הוא מודה שכאשר נודע לו על ההריון של ע' רצה שאימה תפיל, אך אחר כך השלים עם ההריון ורצה בבתו, וב' היא זו שתקפה אותו... לגירסתו ע' דוקא אהבה לבוא אליו כי אצלו הרגישה יותר משפחה, ואולי זה מה שגרם לב' להעליל עליו, לכאורה, שפגע מינית בבתו."
- בהתייחס לפגישתו עם הקטינה, ציין הפסיכולוג כדלקמן:

"איני יודע מה נאמר לע' לפני הפגישה, אך די מהר היא ביקשה לדבר אתי על אביה. סיפרה שבזמן שהיתה אצלו, שכבה במיטה והיא ערה, הוא הוריד את המכנסיים שלה והתחכך בה (מראה לי את אזור המפשעה) ואף שפשף באצבעותיו. לדבריה יצא לו פפי לבן. אשתו שנכנסה בדיוק לחדר ראתה את זה וצעקה עליו שיתרחק ממנה. למרות זאת זה חזר על עצמו (לדברי ע') חמש פעמים (מדגישה את המספר חמש). לדבריה הרגישה פחד וגועל, ואחר כך כבר לא רצתה לבוא אליו. את חקירת המשטרה שנערכה לאחר מכן זוכרת אך במעומעם, ואז אמרה דברים שונים ומבולבלים. ומה שסיפרה לי היתה לי הרגשה שכבר סיפרה, או הוכנה לספר. מאוחר יותר שאלה אותי על פי תומה לשם מה נערך האבחון, ואני הסברתי לה שאביה רוצה לחזור ולראות אותה ובית המשפט החליט

שאבדוק אותה כדי לחוות על כך דעה. על זה לא קיבלתי ממנה התייחסות מיוחדת). "ההדגשה במקור א.ז.ר.).

- בסיכום חוות דעתו קבע המומחה :

"יש רמזים לכך שהדמות האמהית המופנמת הינה באיכות טובה, כאילו קצת מרגיעה; אך מצד שני לא לגמרי ברור עד כמה הדמות האבהית מאיימת או שלילית. כמו כן יש רמזים שההפנמות שלה מגיל צעיר הן פחותות ביחס לרמה המצופה. המדד אשר בדרך-כלל מצביע על אפשרות לטראומה הינו נמוך, כלומר, אינו נותן אישור לטראומה כזו.

ביחסים עם האם התפקיד המזין שלה אינו לגמרי ברור, והיחסים הסימליים בין ילד לאביו מתוארים כ"טובים מאוד" ... כמו כן, אין אינדיקציות לתפישה של תחרות, או מאבק כח בין הדמויות ההוריות, כפי שניתן היה לצפות. תפישת התוקפנות הינה תמימה, וקונפליקט כזה מסתיים בריצו והתפייסות. באופן כללי בסיפורים ההשלכתיים לא היו רמזים לפגיעה מינית על ידי האב, גם בתמונות שבהן סיפורים כאלה יכלו להתבקש. לעומת זאת ניתן למצוא התייחסות של מורת רוח ביחס ליחסים הגרועים בין הוריה: 'ילד שלהם היה ער כל הלילה כי הוא חשב על החיים.... בגלל שהוא היה מבואס כי ההורים שלו לפעמים לא מתייחסים אליו.... הוא חשב שהם בכלל לא אוהבים אותו'... במקום אחר (בסיפוריה) מתואר יום הולדת של ילד שבו משתתפים הוריו (שניהם), מה שעשוי לבטא משאלה לשני הורים שמשתפים פעולה.

....

בעוד בוחן המציאות של ע' מעט נמוך, הרי אין שיבושים של ממש בחשיבתה. לעומת זאת נצפתה בעייתיות מסוימת בדרך בה היא הפנימה ותפסה יחסים בין אישיים, וזאת דווקא על רקע צורך ומעורבות רבה בהם. על כן יש מקום לשער – גם על סמך הציטטה לעיל – שע' גדלה בסביבה של מורכבות וחוסר ודאות, ואלו משפיעים הן על הדרך בה תופסת ומנהלת את יחסיה הבין אישיים והן על הסגנון הקונקרטי שלה. יחד עם זאת, המבדק הנוכחי אינו מספק ראיות לפגיעה מינית שעברה, או לטראומה הקשורה לאביה (או בכלל). יש לזכור כי מטבע הדברים, אבחון פסיכודיאגנוסטי אינו מעיד על המציאות, אלא על הדרך בה היא משתקפת בנפשה של הנבדקת, ואף זאת, לא בצורה חד משמעית.

המלצות: מבדק זה אינו עומד בפני עצמו, אלא במשולב עם בדיקות וסיכומים קודמים. השאלה אם ע' באמת נפגעה מינית על ידי אביה נשארת פתוחה. מכל מקום המבדק הנוכחי אינו מספק אישור לטענה זו. מצד שני, הסגנון המנטלי של ע' מצביע על 'הסתגלות למורכבות או חוסר ודאות בעלות איכות מעיקה'. יכולות להיות סיבות שונות לכך, וזו שנראית ברורה וודאית ביותר היא העובדה שע' היא בת של שני הורים שמתקשים לשתף פעולה ביניהם, שכל אחד מהם יצר משפחה נפרדת, שקיים נתק בינה לבין אביה, ושהיא נדרשת לבחור, כביכול, בין נאמנות לאימה לנאמנות לאביה.

במידה ויוחלט לחדש את הקשר בין ע' לאביה יש מקום להמליץ לעשות זאת בדרך הדרגתית. זאת משום שע' כבר אינה בקשר איתו תקופה ארוכה, וצריכה להסתגל לקשר כזה, ומה עוד שקרוב

לוודאי שאימה מתנגדת לכך, וכמובן יש לה השפעה על ע'. כמו כן, האפשרות לפגיעה מינית אינה בלתי אפשרית. לכן יש מקום לשקול מפגשים במרכז קשר בפקוח של העובדים במקום, ובהדרגה להרחיב את המפגשים ליותר זמן ולפחות פיקוח."

2.24 ביום 9.5.2022, הגיש האב תביעה נזיקית, בה עתר לחייב את האם בסך של 500,000 ₪, בגין עוגמת נפש, שנגרמה לו בשל הניכור ההורי וההסתה של האם כלפיו, הנזקים הממוניים שנכפו עליו בעקבות התנהלות האם, והכפשת שמו בעצם הגשת התלונה למשטרה, מכוח [חוק איסור לשון הרע](#), תשכ"ה-1965.

2.25 ביום 15.9.2022, הוגש תסקיר נוסף ובו המלצות וזאת לאחר קיום שיחות עם שני ההורים, קבלת מידע מבית הספר של הקטינה, קבלת חוות דעת המומחה, חוות דעת הפסיכולוגית המטפלת בקטינה גב' ד' מיום 22.7.2019 ושיחות היוועצות עם גורמי מקצוע בתחום, מבלי לשמוע את הקטינה, וזאת "מתוך מודעות למצבה הרגשי העדין ועל בסיס הרצון שלנו למנוע מע' חשיפה נוספת לקונפליקט באופן העלול ליצור חרדות והדרדרות במצבה."

2.26 העו"ס ציינה בתסקיר את הדברים הבאים:

"לאור הסתירות בין שתי חוות הדעת המפורטות לעיל, ובין השאר טענה טלפונית של ד"ר ד' כי הבנתי את חוות הדעת של המומחה אינה מדויקת, שוחחתי עם המומחה בשנית ובדקתי האם הבנתי את חוות הדעת היא מדויקת והאם הוא אכן עומד מאחורי המלצותיו לחידוש קשר בפקוח מלא ובאופן הדרגתי. הוספתי את האפשרות כי חידוש קשר זה ייעשה במרכז קשר, בפקוח מלא ובהנחייה של גורמים מקצועיים לעניין חידוש הקשר הצפוי להיות טראומתי, בין השאר לאור נתק ממושך בין ע' ואביה. בשיחה זו הנחה אותי המומחה כי הבנתי את חוות הדעת וכי הוא תומך בחידוש קשר בפורמט שהצעתי. המומחה הביע בפניי דאגה לגבי האפשרות של מחיקה של דמות אב במקרה ומפגשים לא יתקיימו כלל בין ע' ואביה והזכיר את הנזקים הפסיכולוגיים הצפויים עקב מחיקה מעין זו. המומחה הוסיף וסיפר כי למיטב ידיעתו, החומר הגולמי של המבחנים הפסיכולוגיים שערך הועבר, לבקשתה של האם, לד"ר ד' לבדיקתה.

בנוסף, לאור עמדתה הנחרצת של ד"ר ד', התייעצתי עם מנהלת מרכז "בליבנו" המתמחה בטיפול בילדים נפגעי טראומה וביררתי עמה את עמדתה לגבי אפשרות תאורטית של חידוש קשר בין נפגעי טראומה לבין הפוגעים שלהם במסגרת מפקחת."

2.27 כן ציינה העו"ס את עמדותיהם של הצדדים, כך שבעוד שהאם הביעה עמדה חד משמעית כי האב פגע בע' וכי אין לאפשר מפגשים בין ע' ואביה לאור פגיעה זו (לכאורה), אף לא במסגרת מפקחת, "האב" הביע עמדתו הנחרצת כי מעולם לא פגע בבתו וכי הוא תומך באפשרות של חידוש מפגשים במרכז הקשר."

2.28 בהמשך התסקיר נכתב:

"לאור העמדות השנויות במחלוקת המובאות כאן, בין המומחים השונים ובין ההורים, ביצענו כאן, בצוות סדרי דין, התייעצות עם מומחים ניטרליים בתחום ולמדנו, שקיים אבחון מסודר המוגדר

"אבחון חשד פגיעה" במסגרת עמותת אל"י – האגודה להגנת הילד. אבחון זה מורכב מ-12 מפגשים בהרכבים שונים, עם ההורים, עם ע' ומפגשים דיאדיים של שני ההורים עם ע', בסופו מתקבל דו"ח מקיף בעניין החשד לפגיעה."

"נבקש, כי ההורים יפנו יחד עם ע' לביצוע אבחון נוסף זה. אבחון זה עשוי לשמש מסגרת מקצועית לחידוש הקשר בכפוף לתוצאותיו. במקרה בו תוצאות האבחון לא יסקפו מסוכנות לחידוש הקשר, נבקש לקבוע המשך מפגשים במרכז קשר והכל בהתאם להמלצות המומחה המפורטות לעיל."

2.29 הצדדים בתגובתם לתסקיר הביעו שניהם את התנגדותם לביצוע אבחון נוסף, כל צד מטעמיו הוא.

2.30 בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 10.11.2022, חזרה האם וב"כ על טענתה שהאב אנס את הקטינה, ובסיום הדיון ניתנה החלטה על פיה ייקבע מועד להוכחות, בו ייחקרו המומחה, עו"ס הרווחה, הפסיכולוגית ד', ולאחר מכן ייחקרו הצדדים ואשת האב.

2.31 ביום 24.1.2023, נחקרה העו"סית, גב' מ' ומחקירתה עלו הדברים הבאים :

- באשר להתרשמות העו"ס האם הייתה פגיעה מינית, העידה העו"סית :

"הדגשתי בפני האם שמבחינתי אין ולא הייתה

פגיעה מינית. הדגשתי את זה לא אחת ולא פעמיים) ."

2.32 ביום 6.3.2023 נחקרה הפסיכולוגית של הקטינה, ד"ר ד' ומחקירתה עלה :

- הפסיכולוגית הודתה בחקירתה, שהאם היא זו שהגיעה אליה עם הקטינה וכי האם סיפרה לה שהאב פגע בקטינה, כשהקטינה ניסתה לבקש מאמה שתפסיק.
- הפסיכולוגית טענה שהיא מאמינה שארעה פגיעה מינית מצד האב למרות שהמשרה סגרה את התיק מחוסר אשמה ולמרות חוות דעת המומחה, כשאינה מבססת את טענתה בראיה כל שהיא.
- עוד טענה הפסיכולוגית שהעובדה שהקטינה אינה רואה את אביה מזה מספר שנים אינה עובדה הגורמת לקטינה נזק.

2.33 לאחר חקירת הפסיכולוגית נחקר המומחה שמונה מטעם ביהמ"ש. מחקירתו עלה שעל פי המבחנים שנעשו לקטינה לא נמצא שהקטינה עברה פגיעה מינית.

"אני לא מעיד על העובדות אלא אני מעיד על תמונת הנפש של הנבדק. תמונת הנפש של ע' כפי שאני בדקתי אותה, לא מצביעה על פגיעה מינית שהיא אולי עברה. האם אתה שואל אותי, האם למרות זאת יכול להיות שהיא עברה פגיעה מינית? התשובה היא כן, יכול להיות שהיא עברה פגיעה מינית. תמונת הנפש שאני בדקתי, זו המומחיות שלי, לא תומכת בכיוון הזה)" פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 35, ש' 5-9).

- המומחה הוסיף והבהיר :

"אנשים שעברו טראומה בכלל וטראומה בפרט אנחנו מצפים לראות את האותות של זה במבדקים. כן, מה שאמרתי מקודם לאדון ששאל אותי, תמונת הנפש של הנבדקת. אנחנו מצפים שטראומה משאירה אותות. במקרה של ע, 'לא ראיתי את האותות האלה'. "פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 45, ש' 16-24).

2.34 בתום הדיון מיום 6.3.2023, ניתנה במעמד הצדדים ההחלטה הבאה :

"מבלי לפגוע באף אחד מטענות הצדדים בשלב זה מסכימים הצדדים על תחילת חידוש הקשר שיהיה באמצעות גורם מקצועי. זהות הגורם המקצועי תוסכם על ידי הצדדים תוך 10 ימים. והצדדים יודיעו מיהו הגורם שנבחר. במידה ולא יגיעו הצדדים לידי הסכמה. אזי ביהמ"ש יתייעץ עם יחידת הסיוע ויקבע מי הוא הגורם הטיפולי אשר יסייע בחידוש הקשר.

הצדדים ישאו בחלקים שווים במשך שלושת החודשים הבאים בעלות הטיפול של כל צד לגבי פגישה שלו ישלם עליה בנפרד, ולגבי פגישה עם הקטינה ישאו הצדדים בחלקים שווים."

2.35 ביום 22.5.2023, התקבלה הודעה ממכון מפגשים אליו פנו הצדדים לחידוש קשר, שלאחר קיום פגישות פרטניות עם כל אחד מההורים ושתי פגישות עם הקטינה, הן החליטו כי לא תוכלנה לקחת על עצמן את תהליך חידוש הקשר וזאת לאור אי שיתוף הפעולה מצד הקטינה, "התפרקותה" במהלך הפגישה הראשונה וחוסר רצונה בקשר עם אביה. המנהלות הבהירו כי אין להן "עמדה לגבי אמיתות הגרסאות השונות של ע' ואמה על מול גרסת האב. מהמעט שע' חשפה בהתנהגותה ובדבריה בחדר הבנו שזו האמת שחיה בנפשה."

2.36 בעקבות הודעה זו, התקיים דיון במעמד הצדדים ביום 10.7.2023 וביום 11.8.2023, ניתנה החלטה, בה נקבע :

5. "בנסיבות דידן, יש להפסיק את הטיפול הרגשי שמקבלת הקטינה מהגברת ד' לאור עמדותיה אשר באו לידי ביטוי בחקירתה הנגדית.

6. הצדדים יגיעו לידי הסכמה בדבר הגורם הטיפולי וזאת תוך 20 יום מהיום ובהעדר הסכמה ייקבע גורם טיפולי על ידי בית המשפט, תוך התייעצות עם יחידת הסיוע.

7. בשלב זה, ראוי שהקטינה תהא תחילה בטיפול רגשי אצל מטפל חדש ואין מקום, בשלב זה, למינויה של הגב' ענבל קיבנסון בר-און."

2.37 ביום 14.9.2023, התקיים דיון בתביעה הנזיקית שהגיש התובע (תמ"ש 17430-05-22), ובתום הדיון ניתנה החלטה בה נקבע מועד לשיבת הוכחות, ובעניין הטיפול בקטינה נקבע שעל הצדדים למצוא פסיכולוגית או מטפלת אחרת אשר תטפל בקטינה, כשהמטרה הינה חידוש הקשר.

2.38 ביום 21.9.2023, הגיש האב תביעה לביטול והשבת מזונות בשל ניכור הורי מצד האם שגרם לניתוק מוחלט בינו לבין הקטינה ולסרבנות הקטינה לחדש עמו את הקשר (תמ"ש 48873-09-23).

2.39 ביום 17.12.2023, התקיים דיון בתביעה לביטול והשבת מזונות, אליו האם לא התייצבה, ובהחלטה שניתנה נקבע כי תינתנה לאם ארכה להגשת כתב הגנה וכן נקבע מועד לשיבת הוכחות.

2.40 ביום 3.2.2024, מינה ביהמ"ש את מכון טריאסט שריג אשר ימנה פסיכולוגית קלינית לקטינה.

2.41 ביום 10.6.2024, ניתנה החלטה בבקשת האב למתן סעד זמני שעד להכרעה בתביעה לביטול דמי המזונות בשל ניכור הורי מצד האם, יבוטלו דמי המזונות החודשיים המשולמים על ידו או לחלופין יופקדו בחשבון נאמנות או בקופת בית המשפט, כדלקמן:

1. "החלטה זו עניינה הכרעה בבקשת המבקש, למתן סעד זמני, המורה שעד להכרעה בתביעה לביטול דמי המזונות בגין ניכור הורי יבוטלו דמי המזונות החודשיים המשולמים על ידי המבקש עבור הקטינה או לחלופין יופקדו בחשבון נאמנות או בקופת בית המשפט.

2. התביעה דנא הינה לביטול דמי המזונות שעל המבקש לשלם עבור הקטינה וזאת עקב ניתוק מוחלט בינו לבין הקטינה בשל ניכור הורי מצד המשיבה.

3. המבקש עותר למתן סעד זמני של ביטול המזונות או הפקדתם בשל ניכור הורי קשה וזאת על מנת למנוע מצב בו היה ויזכה בתביעתו זו תטען המשיבה ש"המזונות נאכלו" וכי הוא אינו זכאי לקבלם חזרה.

4. המשיבה טוענת מנגד שאין כל מקום למתן הסעד הזמני כל עוד לא הוכרעה התביעה וכי סירוב הקטינה להיפגש עם המבקש אינה כתוצאה מניכור הורי.

5. המצב עתה הינו שמזה 4 וחצי שנים יש נתק מוחלט בין הקטינה לבין המבקש, כשבסיום הדיון, שהתקיים ביום 6.3.2023 בתיק [תלה"מ 34252-04-20](#), בו עתר האב לקיים זמני שהות עם הקטינה, הסכימו הצדדים על חידוש קשר בין הקטינה למבקש, באמצעות מינוי גורם מקצועי, כשהצדדים הסכימו על מינוי מכון מפגשים.

6. ביום 22.5.2023 הוגש דו"ח ממכון מפגשים, שהקטינה אינה משתפת פעולה וכי לא יוכלו לקחת על עצמם את תהליך חידוש הקשר.

7. בית המשפט מינה פסיכולוגית קלינית ממכון טריאסט שריג אשר תסייע בחידוש הקשר.

8. ביום 26.7.2015 נפסקו דמי מזונות קבועים כדלקמן: 1,400 ₪ בצירוף 700 ₪ השתתפות במדור בצירוף הוצאות רפואיות חריגות שלא מכוסות בסל הבריאות.

9. בנסיבות דנן, יש מקום להורות על הפקדת מחצית מדמי המזונות בו מחויב המבקש בקופת בית המשפט וזאת עד להכרעה בתביעה לביטול המזונות בגין ניכור הורי וזאת החל ממזונות חודש יולי 2024 ועד למתן החלטה אחרת.

10.הפקדת מחצית מדמי המזונות בו מחויב המבקש בקופת בית המשפט תבטיח בראש ובראשונה שהמשיבה אכן תשתף פעולה בתהליך חידוש הקשר וכן על מנת שהיה והמבקש יזכה בתביעתו, לא תטען המשיבה ש"דמי המזונות נאכלו" ואין להחזירם.

11.העתק יישלח לצדדים."

2.42 ביום 4.11.2024, התקבל עדכון ממכון טריאסט שריג והוא :

- מאז תחילת הטיפול התקיימו 14 פגישות עם הקטינה מדי שבוע למעט בחודש אוקטובר בתקופת החגים, וכן התקיימו 4 מפגשים עם כל אחד מההורים.
 - בפגישה השנייה סיפרה הקטינה על כך שבסביבות גיל 6 אביה עשה לה דברים וכשהיה מחזיר אותה הביתה היה מאיים עליה שאם תספר לאמה, הוא ייקח אותה אליו לכל הזמן. צוין כי "ההיזכרות עוררה בה קושי ותגובות גופניות כמו כיסוי העיניים, רעידות, בכי ומצוקה קשה "וכי" סערה רגשית ובכי אפיינו את תגובותיה גם בפגישות נוספות בהם דיברה על אביה, "וכי הקטינה אמרה שאביה הינו אב טוב כלפי בנותיו האחרות, אך כלפיה הוא היה כל כך רע, אולי בגלל שלא רצה שתיוולד.
 - לאחר שאושר לקטינה שלא יתקיים קשר עם אביה בניגוד לרצונה, היא עודכנה כי אביה אינו מוותר עליה, מקפיד להגיע לפגישות במכון ומתעניין בה, אך הקטינה אמרה שהיא אינה מאמינה לו שכן אפילו שהדברים קרו לפני הרבה זמן, הם קרו כמה פעמים.
 - עוד צוין, כי: "ככל שעובר הזמן, ממעטת ע' לשוחח על אביה, ונדמה, כי אינה מעוניינת להיות במגע עם רגשותיה הקשים בנוגע אליו. עם זאת, כשנאמר לה כי אביה ממשיך לבוא למפגשים ומתעניין בה, אינה מגיבה בהתנגדות."
 - כן צוין, כי שני ההורים שיתפו פעולה עם המפגשים והגיעו באופן קבוע. מהפגישות עם האב עלה כי הוא רוצה בחידוש הקשר, אך מתקשה להאמין שהדבר יקרה בשל התנגדות האם. עוד צוין כי סוכם עמו שיכין לקטינה ברכה לבת המצווה בה יכתוב שהוא אוהב אותה, הוא לא נטש אותה והוא נמצא בעבורה וישלח אותה בדוא"ל לאם אשר תדפיס אותו ותעביר לקטינה, אך עד לכתיבת העדכון המכתב לא הגיע.

2.43 ביום 5.1.2025, התקבל בתיק עדכון נוסף ממכון טריאסט שריג :

- הפגישות עם הקטינה ועם ההורים התקיימו כסדרן.
 - האב שלח לקטינה מכתב לאחר הגשת העדכון האחרון, והקטינה הייתה נסערת מכך שהוא כתב לה שהוא מתגעגע אליה, ואמרה שהיא אינה מאמינה לו ולא מתכוונת להיפגש איתו בגלל הדברים שעשה לה, וגם אינה רוצה לפגוש את אחותה נ' שהוזכרה במכתב כי לתחושתה היא תצטרך לדבר איתה על האב. כשנשאלה מדוע היא חושבת

שהאב משקר לה, השיבה": **שהיא באמת לא יודעת, אולי כי מנסה להראות שהוא אבא טוב לחברים שלו.**

- בהתאם להמלצת המטפלת, שלח האב לקטינה מתנת בת מצווה- נעליים שפרטיהם נמסרו תוך שיתוף פעולה עם האם. המתנה הגיעה לבית הקטינה עם שליח, אולם הקטינה סירבה לפתוח אותה, גם לאחר שהאם סיפרה לה שמדובר בנעלים שרצתה ושהיא מסרה את הפרטים לאב.
- הקטינה אמרה למטפלת שהיא מפחדת שהאב יודע מה הכתובת שלה, ושם היה מגיע לביתה הייתה מתחבאת עד שהיה הולך.
- בתגובה לדברי המטפלת כי האב רוצה לחדש את הקשר איתה, השיבה הקטינה **"שבגללו היא הרגישה דברים שאף ילד לא צריך להרגיש, ושהוא הרס לה את הילדות, וגם הרס לה את החיים בכלל בשל כל הדברים שעשה לה."**
- המטפלת ציינה כי הקטינה **"נראתה מאוד מפוחדת ונסערת, ונדמה, כי כל ניסיון ליצור עמה קשר מצד א' מערער אותה באופן קשה."**

2.44 ביום 28.3.2025, לאחר שהצדדים הגישו תגובותיהם בהתאם להחלטת ביהמ"ש לאמור בעדכון מכון טריאסט שריג מיום 5.1.2025, ניתנה החלטה בה הודגש כי מטרת הטיפול הינה חידוש הקשר בין האב לקטינה וכי יש לפעול בנדון.

2.45 ביום 18.5.2025, התקבל בתיק עדכון נוסף ממכון טריאסט שריג:

- צוין כי לאחר סיום עבודתה של הפסיכולוגית שטיפלה בקטינה, הועבר הטיפול בתיק לפסיכולוגית אחרת במכון.
- צוין כי האב אמביוולנטי כלפי התהליך, הוא מביע רצון לחדש את הקשר עם בתו לצד התמודדות עם תסכול נוכח התמשכות ההליך.
- עוד צוין, כי": **בהתאם להנחיית בית המשפט, גובשה תכנית טיפולית הדרגתית לחידוש הקשר בין האב לקטינה. התוכנית מתמקדת בהמשך ביסוס הברית הטיפולית, תוך עבודה על חשיבות ההקפדה על מסגרת טיפולית עקבית ויציבה, ומענה לאתגרים רגשיים בעולמה הפנימי של ע'. השלב הראשון מתמקד בהמשך המענה לאתגרים הניצבים בעולמה הפנימי של ע', כבסיס איתן לחידוש הקשר. לאחר מכן, תתבצע הכנה מקיפה של הצדדים השונים לחידוש הקשר, הן ברמה הרגשית והן ברמה המעשית, באמצעות התחלת תקשורת עקיפה בתיווך טיפול בהמשך בהתאם להתקדמות התהליכים הטיפוליים ומוכנותה של ע', ייבחן שילוב מפגשים מובנים ומתווכים במרחב הטיפולי והרחבת ערוצי תקשורת. התקדמות בין השלבים תלויה במוכנותה של ע' ובהתפתחות התהליך, כאשר**

המטרה היא לאזן בין חשיבות הקשר עם האב להתפתחותה התקינה לבין שמירה על רווחתה הנפשית."

2.46 ביום 27.6.2025, לאחר שהצדדים הגישו תגובותיהם בהתאם להחלטת ביהמ"ש לאמור בעדכון מכון טריאסט שריג מיום 18.5.2025, ניתנה החלטה על פיה למרות שעברה שנה מאז תחילת הטיפול, לא חלה כל התקדמות בקשר בין הקטינה לאב, ובנסיבות שנוצרו יש מקום להגשת סיכומים ומתן פסק דין.

2.47 ביום 12.2.2026, התקבל בתיק עדכון נוסף מטעם מכון טריאסט שריג :

- יש להביא את התהליך הנוכחי לסיומו מהטעמים הבאים : הקטינה חווה את הטיפול כמנגנון לכפות עליה דבר שאינה מוכנה לו והסכסוך הכלכלי המתמשך יוצר קונפליקט נאמנויות אצל הקטינה וקושי בשיתוף הפעולה בין ההורים.
 - לפיכך, מומלץ שביהמ"ש יכריע בסכסוך הכלכלי ורק לאחר מכן יתאפשר מרחב רגשי נקי לתהליך טיפולי אפקטיבי.
 - כן מומלץ שהקטינה תקבל טיפול פסיכולוגי בלי קשר לחידוש הקשר עם האב, וכן מומלצת הערכה פסיכיאטרית שתבחן האם יש צורך בטיפול תרופתי או התערבויות נוספות.
 - חידוש התהליך בעתיד לאחר שיושב הסכסוך הכלכלי ולאחר שהקטינה תגיב לבשלות רגשית לאחר קבלת טיפול יהיה בהתאם לתכנית הדרגתית : הכנה מקיפה של הצדדים, תקשורת עקיפה בתיווך טיפולי, מפגשים מובנים ומתווכים והרחבה הדרגתית של ערוצי התקשורת.
- 2.48 מהאמור לעיל עולה שתביעת האב לחידוש קשר לא צלחה והקטינה מסרבת לקיום כל קשר עם אביה, מאז תלונת האם מיום 22.5.19 על ביצוע מעשה מגונה בקטינה על ידי האב לא מתקיים כל קשר בין הקטינה לאביה.
- 2.49 בגין סירוב האם לחידוש קשר ותוך כדי נסיונות האב לחדש את הקשר עם הקטינה הגיש האב את שתי תביעותיו :
- האחת, תביעה נזיקית לפיצוי כספי, אשר הוגשה ביום 9.5.22.
- השניה, תביעה לביטול תשלום המזונות ולהשבת המזונות ששולמו אשר הוגשה ביום 21.9.23
- 2.50 לפני שאדון בכל אחת משתי התביעות שהוגשו על ידי האב אתייחס לטענת האם בדבר פגיעה מינית בקטינה על ידי האב.

3. טענת האם לפגיעה מינית בקטינה על ידי האב

3.1 עד למועד בו הגישה האם בקשה למתן צו הגנה כנגד האב בגין פגיעה מינית בקטינה התקיימו זמני שהות בין האב לקטינה, כשמהתסקירים שהוגשו עלה שהאב התלונן פעמים רבות על נסיונותיה של האם לבטל את הסדרי השהות, שנקבעו בפסק הדין, בתרוצים שונים כדי למנוע קיום זמני שהות באופן שוטף ויציב.

3.2 ביום 6.6.2019, הגישה האם כנגד האב בקשה למתן צו הגנה, במעמד צד אחד, בה טענה שהרווחה הגישה תלונה במשטרה כנגד האב בגין פגיעה מינית בקטינה, וכי יש לתת צו הגנה כנגד האב וזאת עד להשלמת החקירה על ידי חוקרת ילדים.

3.3 מחקירת הפסיכולוגית שטיפלה בקטינה עלה, שהאם היא זו אשר הגיעה לפסיכולוגית יחד עם הקטינה וסיפרה לפסיכולוגית על אירוע של פגיעה מינית כביכול, כשהקטינה מבקשת מאימה להפסיק וכי הפסיכולוגית פנתה לרווחה לצורך הגשת תלונה.

3.4 מהמסמכים של משטרת ישראל עולה שבחקירת הקטינה ביום 23.5.2019 ע"י חוקרת הילדים זהר מנשאוף אמרה הקטינה שאף אחד לא הטריד אותה ולבקשת האם בוצעה חקירה חוזרת אשר אף היא לא העלתה כל ראיה לפגיעה מינית כלשהי.

3.5 זאת ועוד, הפרקליטות גבתה עדות ממספר אנשים מעבר לקטינה, כשהאם והקטינה נחקרו פעמיים ולאחר חקירה יסודית נסגרה התלונה ביום 15.11.19 בהיעדר ראיות ואח"כ בהיעדר אשמה.

3.6 פה המקום לציין שלמרות שהאם טענה שהקטינה סיפרה לה ביום 10.5.2019, שעברה פגיעה מינית ע"י אביה לא פנתה האם מיד למשטרה אלא פנתה לפסיכולוגית רק בסוף מאי, כמו כן תיאור מעשה ההטרדה המינית שנמסר בתחילה שונה לגמרי מזה שנמסר בשלב מאוחר יותר, עובדות המלמדות רבות על אמינותה של אותה תלונה.

3.7 המומחה אשר מונה על ידי ביהמ"ש קבע מפורשות בחוות דעתו, שהבדיקה שביצע אינה מלמדת שהקטינה עברה פגיעה מינית הקשורה לאביה או בכלל. **מכל מקום המבדק הנוכחי אינו מספק אישור לטענה זו.**

3.8 בחקירתו הנגדית אמר המומחה את הדברים הבאים :

- המומחה ציין שמטרת האבחון שעשה לקטינה, היה לבחון האם היתה פגיעה מינית וזו עדותו :

"האבחון שלי לבדוק תמונת האישיות, תמונת הנפש של הנפגעים. זה הדבר שהתבקשתי לעשות וזה מה שבדקתי, תמונת הנפש או תמונת האישיות של הילדה. עכשיו, בתמונה הזו אפשר להסיק מסקנות עקיפות לגבי האפשרות שהיא עברה טראומה מינית או לא. אלה מסקנות עקיפות שנשענות על הדרך שבה האמצעים האלה מועברים, מנותחים, מפורשים. האסמכתאות שיש בספרות המקצועית וכן הלאה. אז אני מתייחס לתמונת הנפש שאני ראייתי אצל ע'. אני לא מתייחס לעובדות שקרו לפני כן, שלא הייתי נוכח בהן)" פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 34, ש' 18-25).

...

"אני לא מעיד על העובדות אלא אני מעיד על תמונת הנפש של הנבדק. תמונת הנפש של ע' כפי שאני בדקתי אותה, לא מצביעה על פגיעה מינית שהיא אולי עברה. האם אתה שואל אותי, האם למרות זאת יכול להיות שהיא עברה פגיעה מינית? התשובה היא כן, יכול להיות שהיא עברה פגיעה מינית. תמונת הנפש שאני בדקתי, זו המומחיות שלי, לא תומכת בכיוון הזה" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 35, ש' 5-9).

...

"אבל כתבתי שבעוד שלגבי הפגיעה המינית, כמו ששאלת אותי ואולי גם תחזור ותשאל אני לא רואה ראיות ברורות. אני כן רואה ילדה – כתבתי שגדלה בסביבה של מורכבות וחוסר וודאות וכן על הדרך שבה תופסת ומנהלת את יחסיה בין אישיים והן לסגנון שלו. ע' היא בת של שני הורים שמתקשים לשתף פעולה ביניהם, שכל אחד מהם יצר משפחה נפרדת. שקיים נתק בינה לבין אביה ושהיא נדרשת לבחור כביכול בין נאמנות לאמא לנאמנות לאביה" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 39, ש' 2-8).

...

"ע' חיה בסביבה שבה העמדה היא שאבא שלה פגע בה מינית. וזה אבא שלה, אז אני בטוח שהיא נקרעת בין אבא לאמא. בין אבא שאולי פגע בה מינית, לבין אמא שאיתה היא חיה. אין לה אבא כרגע מתפקד בפועל, כי היא לא פוגשת אותו. אבל זה לא אומר שהוא נעלם מעולמה והוא איננו" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 40, ש' 5-8).

- כשנשאל המומחה ע"י ב"כ האם אם יתכן שפסיכולוג אחר היה מגיע למסקנה הפוכה משלו, השיב המומחה:

"תראה, על סמך הבדיקה שלי. אני נוטה לחשוב שלא. בין השאר משום שהיום הסטטוס של הנבדקים האלה הולך ומתקרב להיות יותר מגעי, יותר נתמך ראיות. במקרה הזה אני לא יודע אם אתה יודע, אבל אחרי שסיימתי לכתוב את חווה"ד ביקשה ממני אמא של ע' אם אני אוכל לשלוח את חומרי הגלם לד' הפסיכולוגית שמטפלת בע'. עכשיו, זה בקשה לא מאוד מקובלת. אבל לא ראיתי לנכון להתנגד לה. הרי דיברתי עם ד' כחלק מההכנות של חווה"ד. היא פסיכולוגית רצינית ומומחית וכן הלאה. אז לא ראיתי סיבה לא לשלוח לה. אני משער שאם הייתה מוצאת שם ממצאים שאפשר לפרש אותם אחרת ממה שפרשתי, אז היו אומרים את זה. היו שולחים לי שאלות, הייתם מציעים לסתור את חווה"ד. אבל אז לא שמעתי את זה" (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 35, ש' 10-25).

- לשאלת ב"כ האב אם המומחה הרגיש שהקטינה הוכנה לקראת הפגישה עמו, השיב המומחה:

"איני יודע מה נאמר לע' לפני הפגישה, אך די מהר היא ביקשה לדבר אתי על אביה. ומה שסיפרה לי היתה לי הרגשה שכבר סיפרה, או הוכנה לספר...".

...

"אני יודע שהיא טעונה. הרי ברור שמדברים על זה הרבה. היא דיברה עם אמא שלה, דיברה עם הפסיכולוגית ד'. בזמנו נחקרה במשטרה. זה נמצא מאוד חזק. עכשיו, מה בדיוק אמרו לה לפני שהיא באה אלי אני לא יודע, אבל ראו שזה מאוד באוויר, זה לא משהו שהפתיע אותה. אני לא יודע אם להכין אותה במובן ש- ושתלו לה מסרים בראש או מילים בפה אבל ברור ש- או לפחות התרשמות שלי שהיא באה עם זה. עם הדברים האלה. שזה מדובר, אבא פגע, והנה עוד פסיכולוג שרוצה לדבר איתך) "פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 41, ש' 20-26).

- כן השיב המומחה לשאלה האם ניתן לראות אם הקטינה אכן עברה טראומה:

"אנשים שעברו טראומה בכלל וטראומה בפרט אנחנו מצפים לראות את האותות של זה במבדקים. כן, מה שאמרתי מקודם לאדון ששאל אותי, תמונת הנפש של הנבדקת. אנחנו מצפים שטראומה משאירה אותות. במקרה של ע', לא ראיתי את האותות האלה. האם יכול להיות שהייתה טראומה בלי שהיא תשאיר אותות? יכול להיות. זה לא מאה אחוז. בד"כ אנחנו מצפים לראות את האותות האלה, במקרה של ע' לא ראיתי אותם. לכן כתבתי מה שכתבתי. אבל, אני לא מוציא מכלל אפשרות ש- או בגלל המוגבלות של אמצעי הבדיקה או בגלל המוגבלות שלי. לא הצלחתי לראות אותו של משהו (שכן קרה). ("ההדגשה שלי א.ז.ר.). (פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 45, ש' 16-24).

3.9 המומחה קבע מפורשות ש"תמונת הנפש של הקטינה" אינה מצביעה על פגיעה מינית.

3.10 קביעותיו של המומחה ניתנו חרף טענת הפסיכולוגי שטפלה בקטינה, שטענה שהיא בטוחה שהייתה פגיעה מינית.

3.11 פה המקום לציין שהאם בחרה במטפלת לקטינה אשר שיתפה פעולה עם האם וטענה כל העת שהיא בטוחה שהאב פגע בקטינה וזאת ללא כל ביסוס ממשי ובניגוד לממצאי המשטרה ולממצאי המומחה המקצועי שמונה על ידי ביהמ"ש, זוהי מומחית, הסבורה שקיום קשר עם האב אינה נחוצה כלל. ואילו דברי הפסיכולוגית בחקירתה הנגדית בביהמ"ש :

"כאן אני צריכה לחלוק עליך, כי הילדה לא רואה את אביה מספר שנים. ואני לא רואה נזק. כרגע אני לא רואה שום נזק. אני רואה ילדה בשיקום) "פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 32, ש' 23-28).

3.12 עורכת התסקיר, הגב' מ' העידה אף היא שהתרשמה שלא הייתה פגיעה מינית וכל העידה בחקירתה הנגדית:

"עו"ס: הדגשתי בפני האם שמבחינתי אין ולא הייתה כאן פגיעה מינית. הדגשתי את זה לא אחת ולא פעמיים.

עו"ד גביזון: איפה?

עו"ס: בפניה

עו"ד גביזון: אה, כי בתזכיר זה לא הופיע.

השופטת: כי כמו שגברתי אומרת, ככל שעובר זמן, זה באמת נורא ואיום.

עו"ס: זה זוועה.

השופטת: בת כמה הילדה היום?

עו"ס: זה פשוט אסון. אין לי מושג מה עושים עם זה עכשיו.

השופטת: בת כמה הילדה היום?

עו"ס: בת כמה הילדה?

עו"ד פלג: עשר וחצי.

עו"ס: עשר וחצי. לא זכרתי אם עשר או אחת עשרה. זה אסון. היא חיה מ-2014 במציאות של קונפליקטים בלתי פוסקים בין ההורים, במרחק מאד גדול פיסי בין ההורים, במציאות שבה נאמר – המציאות שהיא חיה בה היא מציאות שבה אבא שלה פגע בה. זה מה שהיא יודעת, כי חשפו אותה לקונפליקטים ולטענות. זה מקרה מאד מאד סבוך וקשה מבחינתנו. ואני לא קיבלתי פה החלטות על דעתי – לא גיבשתי המלצות, יותר נכון, על דעת עצמי. והתקווה שלנו הייתה שזה ייתן את המענה לפלוטר שאנחנו נמצאים בו מבחינה מקצועית. זה הכל). "פרוטוקול הדיון מיום 24.1.2023, עמ' 54, ש' 11- עמ' 55, ש' 5).

• בסיום חקירתה בביהמ"ש העידה העו"ס:

"השופטת: אוקי. כשאת רואה – את כותבת בחוות הדעת שלך שהאם מתנגדת לכל סוג קשר שהוא, כולל עם הבנות של התובע, של האבא, אפילו לא אתו, עם הבנות של האבא ומשפחתו, בלי שנפגשים אתו בכלל, רק עם הבנות, אחיות שלה. זה לא מדליק לך איזה נורה אדומה?

עו"ס: עשרים.

עו"ד גביזון: רגע, שניה. לא מדליק לך איזה נורה אדומה – רגע, תני לי לסיים לשאול. זה לא מדליק לך איזה נורה אדומה, שאת אומרת, וואו, אולי אני צריכה לפנות פה בבית משפט ולהודיע על הדבר הזה? יכול להיות שיש פה ניכור הורי ואין פה שום דבר, או חשד לשום דבר שקשור לפגיעה מינית שעשה האבא? אלא יש פה הסתה פרועה של האמא את הבת?

עו"ס: אני ביקרתי את ההתנהלות של האם במסגרת התזכיר שלי בנושא הזה.

עו"ד גביזון: כן?

עו"ס: כן.

עו"ד גביזון: איפה זה מופיע בתזכיר שלך?

עו"ס: באם – בהתייחסות לאם. ביקרתי את ההתנהלות של האם). "פרוטוקול הדיון

מיום 24.1.2023, עמ' 56, ש' 17- עמ' 57, ש' 8).

3.13 בחקירתה הנגדית עומתה האם עם ממצאי המשטרה וממצאי חוות הדעת והעידה :

"גב' ב': אתה שאלת עליי אני אומרת לך שאני לא יודעת מה קרה, גם האבא לא יודע מה קרה האבא מאשים ילד מבית הספר, הרי הוא כותב את זה נכון בעדויות שהוא נותן, אני לא יודעת מה קרה, והשורה התחתונה שקרה פה משהו וצריך לשקם את ע). "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 29, ש' 6-9.

...

עו"ד גביזון: ולא יזה חקר של אמת הגעת?

גב' ב': ע' עברה אירוע, אם האבא אומר שזה ע"י ילד מבית הספר ע' מספרת אחרת, ע' מספרת אחרת, ע' צריכה טיפול), "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 46, ש' 11-30.

...

"עו"ד גביזון: הגברת ב' הגיעה, מה חקר האמת, מה המסקנה שמה קרה?

גב' ב': חקר האמת שאינני יודעת מה קרה ואני לא מתעסקת בזה, כל המטרה שלי זה להיות אימא לע' ולילדה הקטנה השנייה שלי). "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 47, ש' 9-10.

...

"עו"ד גביזון: האם את סבורה עכשיו כשאת, מורים לך להתעסק בזה האם את סבורה כן או לא שא' פגע מינית בע' כן או לא?

גב' ב': אנחנו אולי לעולם לא נדע את הסיפור.

עו"ד גביזון: זה לא מה ששאלתי.

גב' ב': אני לא יודעת.

עו"ד גביזון: הבנתי.

גב' ב': התשובה היא אני לא יודעת, אולי נגיע,

עו"ד גביזון: הבנתי הבנתי.

גב' ב': אני לא יודעת הוא אומר שילד פגע בה,

עו"ד גביזון: הבנתי.

גב' ב': אני לא יודעת). "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 70, ש' 31-עמ' 71, ש' 9.

3.14 אם לא די בכל האמור כדי לקעקע את אמיתות תלונת האם יש להוסיף ולציין שהאב צירף תכתובת ווטסאפ בינו לבין האם מיום 24.5.2019, בה חזרה האם על הודעתה הבאה: "אם לא תשלם מזונות בכלל, אתה מתחייב לא להגיע בכלל וגם לבטל; אפוטרופסות מע, "י'וכן צירף הודעה בה

כתבה לו האם" **אגב, אם ע' עברה את גיל 6 ואתה לא רוצה לשלם עבורה מזונות יותר כדבריד, אז
אולי תוותר על הסדרי הראיה שלך**, "כשאין מילה לגבי פגיעה מינית כלשהי אשר לטענת האם
סיפרה לה הקטינה בתחילת חודש מאי 19.

4. תביעת התובע לביטול תשלום המזונות ולהשבת המזונות ששולמו

4.1 טענות הצדדים

4.1.1 טענות האב

- האב טוען שביום 22.2.2015 נקבעו זמני השהות שבין האב לקטינה כשהאם ניסתה כל העת לסכל את זמני השהות.
- האב צירף תכתובת ווטסאפ מיום 24.5.2019, בינו לבין האם, בה חזרה האם על הודעתה :
"אם לא תשלם מזונות בכלל, אתה מתחייב לא להגיע בכלל וגם לבטל אפטרופסות מע ."
וכן צירף האב הודעה בה כתבה לו האם" : **אגב, אם ע' עברה את גיל 6 ואתה לא רוצה לשלם
עבורה מזונות יותר כדבריד, אז אולי תוותר על הסדרי הראיה שלך**?"
- האב טוען שעל מנת למנוע את המשך קיום זמני השהות העלילה עליו האם שפגע מינית
בקטינה והכניסה לראשה של הקטינה שהאב הינו אדם רע שאין לקיים עימו קשר.
- האב טוען שהתנגדות הקטינה לפגוש אותו מקורה בניכור הורי פתולוגי שנעשה על ידי האם
והוביל לכך שאפילו המערכת המשפטית והטיפולית לא הצליחו להתגבר על הסרבנות ולגרום
לשיקום הקשר.
- האב ממשיך וטוען שנלקחה ממנו הזכות הטבעית להיות הורה לקטינה על לא עוול בכפו לאור
ניכור הורי קשה שיצרה האם ומשכך יש מקום לבטל את חיובו במזונות, וכי הקטינה לא
תיפגע מכך שכן האם עובדת בחברת הייטק כמהנדסת תוכנה ומשתכרת סך של כ-40,000 ₪
לחודש, כשלטענתו יתכן וביטול המזונות הוא שיגרום לאם להשפיע על הקטינה לחדש את
הקשר .
- האב גם עותר להשבת דמי המזונות ששולמו מחודש מאי 2019 בסך 117,600 ₪ כולל מדור
(56 חודשים כפול 2,100 ₪).

4.1.2 טענות האם

- האם טוענת מנגד שהאב טען שגנבה את זרעו ולמן היום הראשון להולדת הקטינה התקשה
להכיר בעובדה שעליו לשלם מזונות לקטינה.
- האם טוענת שהאב הוא שלא עמד בזמני השהות ודרש לצמצם.
- האם ממשיכה וטוענת שהאב הציע לפקידת הסעד לוותר על זמני השהות בתמורה לוותר על
דמי המזונות, ועל כן שאלה אותו האם בווטסאפ האם הוא עומד בהצעתו.

- האם טוענת שלא היא הגישה נגדו תלונה במשטרה וכי מי שהגיש ויזם את התלונה הן הרווחה והפסיכולוגית המטפלת בקטינה. בנוסף טוענת האם שלא היא שגרמה לקטינה להאמין בדבר, אלא הקטינה אמרה את האמת.
- האם טוענת שטענות האב בעניין הסתת הקטינה הינן שקריות ונועדו לבסס את תביעתו המיותרת.

4.2 דיון

4.2.1.4 בנסיבות דנן, אין חולק שהקטינה מסרבת להיות בקשר עם האב.

4.2.2.4 כאן המקום לציין את העובדות הבאות שנכתבו בתסקיר הרווחה מיום 6.4.2021:

"מקריאת כלל המידע שהגיע לח"מ, מההיכרות המוקדמת של צוות סדרי דין עם המשפחה, כמו גם מהשיחות הרבות עם ההורים, ניתן להתרשם מכך כי המדובר במשפחה בעלת מאפיינים מורכבים המהווים גורמי סיכון להתפתחות הרגשית התקינה של ע. 'גורמים מורכבים אלה הוזכרו רבות גם בתסקירים קודמים. עוד מתחילת ההכרות עם המשפחה עלתה תמונה של חוסר תקשורת, חוסר שתוף פעולה בין ההורים וחוסר התמדה בקיומם של זמני השהות, מצד שני ההורים. זאת, תוך חשיפה של ע' למאבקים ולטענות הדדיות של ההורים.

כך, עלתה לאורך השנים תמונה של ילדה החווה מצוקה רגשית והתדרדרות התנהגותית במקביל לחוסר סדירות בקיום זמני השהות. להערכתנו חוסר סדירות זה נבע מחוסר שיתוף פעולה ואי לקיחת אחריות מצד שני ההורים. במהלך השנים, ההורים התבקשו לפנות לטיפול, להדרכה הורית ואף להערכה פסיכיאטרית של הילדה. ההורים לא ביצעו המלצות אלה במועד. על פי דיווחי ההורים, עם הפסקת ההליכים המשפטיים, זמני השהות התקיימו במתכונת מצומצמת יחסית ובשינויים שנדרשו על ידי שני ההורים. לאורך התקופה, האב שלח מספר פניות לעו"ס סדרי דין בנוגע לקשיים שהתעוררו בעניין קיום זמני השהות מול האם בטענה שהאם מחפשת תירוצים ואמתלות על מנת למנוע את התקיימותם השוטף והיציב."

4.2.3 ביום 6.6.2019, הגישה האם כנגד האב בקשה למתן צו הגנה, במעמד צד אחד, בה טענה שהרווחה הגישה תלונה במשטרה כנגד האב בגין פגיעה מינית בקטינה, תלונה שמקורה בפניית האם לפסיכולוגית.

4.2.4 הפרקליטות גבתה עדות ממספר אנשים, כשהאם והקטינה נחקרו פעמיים ולאחר חקירה יסודית נסגרה התלונה ביום 15.11.19 בהיעדר ראיות ואח"כ בהיעדר אשמה.

4.2.5 למרות סגירת התלונה ביום 15.11.19, המשיכה האם לטעון ביום 31.12.2020, בפני יחידת הסיוע שהתלונה שהוגשה בעינה עומדת מבחינתה והיא אינה מתכוונת לאפשר לקטינה להיפגש עם האב ומשפחתו או לקיים עמם קשר כלשהו, וטענה כי הקטינה מסרבת לכל קשר עם האב ומשפחתו.

4.2.6 ביום 30.3.22 הגיש המומחה את חוות דעתו, בה קבע במפורש שהבדיקה שביצע אינה מלמדת שהקטינה עברה פגיעה מינית הקשורה לאביה או בכלל.

4.2.7 למרות קביעות המומחה בחוות דעתו ולמרות סגירת התיק במשטרה המשיכה האם להתנגד לחידוש המפגשים בין הקטינה לאב וכפי שציינה העו"ס בתסקיר מיום 15.9.22 שהאם **"הביעה עמדה חד משמעית כי האב פגע בע' וכי אין לאפשר מפגשים בין ע' ואביה לאור פגיעה זו (לכאורה), אף לא במסגרת מפוקחת, "האב" הביע עמדתו הנחרצת כי מעולם לא פגע בבתו וכי הוא תומך באפשרות של חידוש מפגשים במרכז הקשר.**

4.2.8 ביום 6.3.23 נחקר המומחה על חוות דעתו ובחקירתו הנגדית השיב המומחה לשאלה האם ניתן לראות אם הקטינה אכן עברה טראומה השיב המומחה:

"אנשים שעברו טראומה בכלל וטראומה בפרט אנחנו מצפים לראות את האותות של זה במבדקים. כן, מה שאמרתי מקודם לאדון ששאל אותי, תמונת הנפש של הנבדקת. אנחנו מצפים שטראומה משאירה אותות. במקרה של ע', לא ראיתי את האותות האלה."

4.2.9 מהראיות עולה, שהאם "שתלה" בראשה של הקטינה, שהאב פגע בה מינית וכמו שהעיד המומחה בחקירתו בביהמ"ש:

"ע' חיה בסביבה שבה העמדה היא שאבא שלה פגע בה מינית. וזה אבא שלה, אז אני בטוח שהיא נקרת בין אבא לאמא. בין אבא שאולי פגע בה מינית, לבין אמא שאיתה היא חיה)." פרוטוקול הדיון מיום 6.3.2023, עמ' 40, ש'

4.2.10 כן נכתב בדוח שהוגש על ידי מכון מפגשים ביום 22.5.2023:

"מהמעט שע' חשפה בהתנהגותה ובדבריה בחדר הבנו שזו האמת שחיה בנפשה."

4.2.11 כפי שיצוטט להלן, למרות שבחקירתה הנגדית של האם בביהמ"ש טענה האם ש"אינה יודעת מה קרה בין האב לקטינה" בחרה האם לטעון באופן נחרץ בכל הזדמנות בה האב דרש את חידוש הקשר, שהקטינה נפגעה מאביה והתנגדה לכל חידוש קשר. ראה להלן את דברי האם בביהמ"ש בחקירתה:

"עו"ד גביזון: הגברת ב' הגיעה, מה חקר האמת, מה המסקנה שמה קרה?

גב' ב': חקר האמת שאינני יודעת מה קרה ואני לא מתעסקת בזה, כל המטרה שלי זה להיות אימא לע' ולילדה הקטנה השנייה שלי). פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 47, ש' 9-10.

...

"עו"ד גביזון: האם את סבורה עכשיו כשאת, מורים לך להתעסק בזה האם את סבורה כן או לא שא' פגע מינית בע' כן או לא?

גב' ב': אנחנו אולי לעולם לא נדע את הסיפור.

עו"ד גביזון: זה לא מה ששאלתי.

גב' ב': אני לא יודעת.

עו"ד גביזון: הבנתי.

גב' ב': התשובה היא אני לא יודעת, אולי נגיע,

עו"ד גביזון: הבנתי הבנתי.

גב' ב': אני לא יודעת הוא אומר שילד פגע בה,

עו"ד גביזון: הבנתי.

גב' ב': אני לא יודעת). "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 70, ש' 31- עמ' 71, ש' 9.

4.2.12 רק לאחר הגשת שתי תביעותיו של האב האחת, לביטול המזונות והשניה, תביעה נזיקית נתנה האם את הסכמתה לפנות לגורמים טיפוליים לחידוש קשר, אך בשלב זה בשל המסרים שקיבלה הקטינה מאימה והפנמתם לא הסכימה הקטינה להיפגש עם האב ולקיים עימו כל קשר.

4.2.13 בחקירתה הנגדית נשאלה האם על ידי ב"כ האב האם היא מעודדת את הקטינה לחדש את הקשר עם האב והשיבה:

"עו"ד גביזון: האם את מעודדת את ע' לחזור להיפגש עם אביה?

גב' ב': אני לא מדברת על זה איתה.

עו"ד גביזון: למה?

גב' ב': כי זה צריך להיות משהו שהוא נקי היא עובדת על זה מול,

עו"ד גביזון: אבל,

גב' ב': מול אשת הטיפול.

עו"ד גביזון: אבל ע' רואה בך דמות מאוד סמכותית.

גב' ב': בסדר בדברים אחרים,

עו"ד גביזון: המובילה של המשפחה,

גב' ב': בסדר.

עו"ד גביזון: את לא חושבת שעל המובילה של המשפחה,

גב' ב': לא בתחום הזה.

עו"ד גביזון: לתמוך בבת שלה?

גב' ב': לא ביחסיה עם אבא שלה, בתחומים אחרים כן.

עו"ד גביזון: באיזה תחומים לדוגמה כן?

גב' ב': לא יודעת בלימודים, בחברתי.

עו"ד גביון: זאת אומרת שאת לא מביעה שום עמדה בפני ע' בעניין חידוש הקשר עם אבא?

גב' ב': לא אני נותנת את זה לאנשי המקצוע). "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.2024, עמ' 93, ש' 11-29).

4.3 הכרעה

4.3.1 בנסיבות דנן הוכחה סרבנות קשר, שמקורה בניכור הורי חמור מצד האם, אשר גרמה לקטינה להאמין שאביה פגע בה מינית ובשל כך מסרבת הקטינה לכל קשר עמו.

4.3.2 אנו מצויים בשלב בו מוצו כל דרכי ההתערבות לצורך חידוש הקשר, כשאין כל היתכנות לחידוש הקשר וזאת לאור המסרים הרעילים, ששתלה האם בראשה של הקטינה, כשהקטינה משוכנעת שנפגעה על ידי האב.

4.3.3 אין צורך להכביר במילים לגבי חומרת התנהלות האם, אשר בטענת שווא גרמה לנתק מוחלט של הקטינה עם אביה ללא כל היתכנות לחידוש קשר.

4.3.4 בגין ניתוק הקשר הגיש האב שתי תביעות: האחת, תביעה נזיקית אשר הוגשה ביום 9.5.22 והשניה, תביעה לביטול והשבת המזונות אשר הוגשה ביום 21.9.23.

4.3.5 בתביעה לביטול והשבת המזונות ניתנה על ידי החלטה ביום 10.6.24 בה נקבע כי" **בנסיבות דנן, יש מקום להורות על הפקדת מחצית מדמי המזונות בו מחויב המבקש בקופת בית המשפט וזאת עד להכרעה בתביעה לביטול המזונות בגין ניכור הורי וזאת החל ממזונות חודש יולי 2024 ועד למתן החלטה אחרת.**"

4.3.6 היות ובפני ביהמ"ש מונחות שתי תביעות האחת, לביטול והשבת המזונות והשניה, תביעת נזיקין בגין הניכור ההורי ופגיעה בשמו הטוב של האב והיות ובתביעות לביטול והפחתת מזונות בגין ניכור הורי מגמת הפסיקה הינה שלא לבטל את המזונות הבסיסיים אזי בתביעה לביטול והשבת מזונות יש מקום להורות שהאב לא יישא במחציות ההוצאות הרפואיות החריגות, שאינן מכוסות בסל הבריאות, כששדמי המזונות בסך 1,400 ₪, בתוספת השתתפות במדור בסך 700 ₪, סה"כ 2,100 ₪ יישארו בעינם.

4.3.7 בתביעה הנזיקית שהוגשה על ידי האב אדון בפיצוי הלא ממוני, המגיע לאב בגין גרימת הניכור ההורי על ידי האם ופגיעה בשמו הטוב.

4.3.8 בנסיבות דנן יש לבטל את חיוב האב במחציות ההוצאות הרפואיות החריגות, שאינן מכוסות בסל הבריאות שנפסקו בפסק הדין למזונות מיום 26.7.2015 וזאת ממועד מתן פסק דין זה ועד הגיע הקטינה לגיל 18.

4.3.9 באשר לתביעה להשבת מזונות העבר אין מקום להענות לבקשה בנימוק שהמדובר "במזונות שנאכלו."

4.3.10 בנסיבות אלו סכומי המזונות שהופקדו על ידי האב בקופת ביהמ"ש עד להכרעת ביהמ"ש בתביעה לביטול והשבת המזונות יועברו לידי האם.

5. התביעה הנזיקית של התובע

5.1 ביום 9.5.22 הגיש האב תביעה נזיקית, בסך 500,000 ₪, המתבססת על עוולת לשון הרע, רשלנות והפרת חובה חקוקה בשל האשמת שווא של האם, שטענה שהאב פגע מינית בקטינה והניכור ההורי שבוצע על ידי האם אשר גרם לניתוק הקשר בינו לבין הקטינה.

5.2 טענות הצדדים

5.2.1 טענות האב

- לטענת האב האם דאגה להגשת תלונת שווא במשטרה, בה העלילה עליו שפגע מינית בקטינה והגישה נגדו בקשה לצו הגנה כנגד הקטינה והכל מתוך מטרה לשלול את אפטרופסתו על הקטינה.
- האב טוען שלמרות שהתלונה נסגרה והמומחה קבע שלא הוכחה פגיעה מינית המשיכה האם לטעון, בסיוע הפסיכולוגית שלקחה לקטינה, שהאב פגע מינית בקטינה וגרמה לניתוק קשר מוחלט בינו לבין הקטינה.
- האב טוען שבשל ניתוק הקשר שגרמה האם הינו זכאי לפיצוי כספי.
- כן טוען האב שעלילת השווא פגעה בשמו הטוב ומהווה גם עוולה על פי [חוק לשון הרע](#).

5.2.2 טענות האם

- האם טוענת מנגד שמדובר בתביעה הזויה ומקוממת, הרצופה בטענות כוזבות, קנטרנית וטורדנית, הנעדרת כל בסיס משפטי ועובדתי, במטרה להשיא רווחים כלכליים.
- האם ממשיכה וטוענת שהאב הוא שביקש לצמצם את זמני השהות עם הקטינה ואף הציע בעבר לעו"ס לוותר על הקטינה כנגד ויתור האם על דמי המזונות.
- האם טוענת שלא היא שהגישה את התלונה במשטרה אלא הפסיכולוגית המטפלת בקטינה.
- כן טוענת האם שהאב לא פירט אילו נזקים לכאוריים נגרמו לו ולא תמך את טענותיו ולו בראשית ראיה, וכי אין לשכוח שמדובר באב שלא רצה בלידת הקטינה, התכחש לאבהותו והסתיר את עצם קיומה מבני משפחתו המורחבת.

6. שילוב דיני הנזיקין בענייני משפחה

6.1 הגשת תביעת נזיקין בין בני משפחה מעלה שאלה עקרונית והיא האם צריכה להיות התייחסות מיוחדת לתביעות נזיקין בתוך המשפחה ומהן התביעות הנזיקיות בתוך המשפחה שראוי לנהל.

- 6.2 תביעות הנזיקין ברובן הינן תביעות טעונות ויצריות, אשר גורמות להסלמה קשה, כשלעיתים רבות הסעד המבוקש אינו פיצוי כספי אלא סעד אחר, רגשי, שהמשפט אינו יכול לתתו.
- 6.3 זאת ועוד, בחלק גדול מהתביעות הנזיקיות המדובר בנוזקים טהורים, בלתי מוחשיים אשר קשה להעריכם בכסף.
- 6.4 בית המשפט בחר להכיר בתביעות נזיקין בתוך המשפחה במקרים בהם ישנה הסכמה חברתית, שהמעשה אינו ראוי.
- 6.5 בהתאם לגישה זו הוכרו תביעות נזיקין בגין סרבנות גט, תביעות שהגישו ילדים בגין התעללות, פגיעה מינית ועוד.
- 6.6 כן הכיר ביהמ"ש בתופעת הניכור ההורי, כמקימה תביעה נזיקית בעוולת רשלנות ו/או עוולת הפרת חובה חקוקה, שעה שסרבנות הקשר של הקטין הינה תוצאה של התנהגות מסיתה מצד ההורה האחד כנגד ההורה האחר.

7. עוולת הרשלנות

- 7.1 הרעיון העומד בבסיס עוולת הרשלנות הינו מתן פיצוי על סטייה מהתנהגות ראויה, התנהגות שנופלת מהסטנדרטים שקבעה החברה כדי להגן על אחרים מפני סיכונים לא סבירים .
- 7.2 הפיצוי בגין עוולת הרשלנות יינתן כשהאינטרס שהחברה רוצה להגן עליו נפגע.
- 7.3 תביעה העומדת בתנאי עוולת הרשלנות יש בה הצהרה חברתית שהמעשה שגוי ועל המבצע אותו לפצות את הניזוק.
- 7.4 מתן פיצוי כספי יש בו גם עשיית צדק וגם תפקיד הרתעתי שהם שלושת הרעיונות העומדים בבסיס תביעות הנזיקין. החזרת המצב לקדמותו, עשיית צדק והרתעה.
- 7.5 המבחן הינו מבחן האדם הסביר כיצד הוא היה מתנהג. לא מתייחסים למזיק הספציפי, חולשותיו, יכולותיו אלא המבחן הוא מבחן אובייקטיבי.
- 7.6 לצורך קיומה של עוולת הרשלנות יש צורך בקיומם של 3 יסודות :
- קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית של המעוול כלפי הניזוק.
 - הפרת חובת הזהירות.
 - גרימת נזק הקשור להפרה.
- 7.7 חובת הזהירות המושגית נקבעת לפי מבחן הצפיות. האם הסוג הכללי, אליו משתייכים המזיק והניזוק מקימים חובות זהירות האחד כלפי משנהו ובמידה והתשובה חיובית מתבררת חובת הזהירות קונקרטית, המתייחסת לצדדים הספציפיים נשוא הדיון.

7.8 קיומה של חובת זהירות מושגית

7.8.1 בנסיבות דנן, מתקיימת חובת זהירות מושגית, שכן הלכה פסוקה היא כי זכותם של הורים להחזיק בילדיהם ולגדלם וזכות זו נחשבת לזכות מעין חוקתית וכפי שנאמר ע"י כב' השופט שמגר בע"א 226/93 פלוני נ' פלוני פד"י מט(1) עמ' 221, 235 :

"זכותם של הורים להחזיק בילדיהם ולגדלם, על כל הכרוך בכך, היא זכות חוקתית טבעית וראשונית בבחינת ביטוי לקשר הטבעי שבין הורים לילדיהם."

- הערך הנכון בחברה מתוקנת הוא שהורה אחד לא ימנע מההורה האחר את זכותו להחזיק בילדו ולגדלו, כשמניעת קשר על ידי ההורה האחד כנגד ההורה השני הינה התנהגות פסולה, שיש להוקיעה.

7.8.3 אדם סביר יכול היה לצפות שהסתת הילד המשותף על ידי ההורה האחד כנגד ההורה השני תפגע בקשר שיש לקטין עם ההורה השני.

7.9 קיומה של חובת זהירות קונקרטית

בנסיבות דנן מתקיימת גם חובה זהירות קונקרטית בין האם לאב שכן ביום 26.7.2015 ניתן פסק דין שקבע זמני שהות בין הקטינה לאב אשר היה על האם לקיימם ונאסר עליה למונעם.

7.10 הפרת חובת הזהירות

במקרה דנן, הפרה האם באופן חמור את חובותיה כלפי האב על ידי הגשת תלונת סרק של פגיעה מינית בקטינה והתעקשותה, שלא לאפשר הסדרי ראייה גם לאחר שהתלונה במשטרה נסגרה והמומחה קבע שלא הוכחה פגיעה מינית, כשהאם גרמה לקטינה להאמין שאביה פגע בה.

גרימת נזק

בנסיבות דנן התנהלות האם גרמה לנתק מוחלט בין הקטינה לבין אביה ופגיעה בשמו הטוב של האב וזאת בשל טענת האם שפגע מינית בבתו.

7.12 משעה שהוכח קיומן של כל יסודות עוולת הרשלנות אין כל צורך לדון בקיום עוולת הפרת חובה חקוקה, כשבנסיבות דנן אף הוכח קיומה של עוולת לשון הרע.

8. הכרעה בתביעה הנזיקית

8.1 עסקינן במקרה שסופו בניתוק קשר של הקטינה עם אביה, תוך שהקטינה מאמינה שאביה פגע בה מינית.

8.2 המדובר בקטינה אשר נולדה לאחר היריון לא מתוכנן במהלך החודש הראשון להיכרות הצדדים .

8.3 בשל ההיריון, הבלתי צפוי, ניהלו הצדדים ויכוחים וטענות הדדיות מרובות, שבסופן נפרדו, שעה שהקטינה הייתה כבת כשנה.

8.4 לאור בקשת האב לביצוע בדיקת אבהות על מנת לוודא שהינו אביה הביולוגי של הקטינה ועד לקבלת ממצאי הבדיקה אשר קבעו את אבהותו על הקטינה נוצר נתק של כשבעה חודשים בין הקטינה לבין האב.

8.5 לאחר קבלת תוצאות בדיקת הרקמות קבע בית המשפט הסדרי ראייה בין הקטינה לבין האב, כשבתסקירים שהוגשו עלה שיש חוסר תקשורת, חוסר שיתוף פעולה בין ההורים וחוסר התמדה בקיומם של זמני השהות, מצד שני ההורים. זאת, תוך חשיפה של הקטינה למאבקים ולטענות הדדיות של ההורים.

8.6 כן עלתה תמונה של ילדה, החווה מצוקה רגשית והתדרדרות התנהגותית במקביל לחוסר סדירות בקיום זמני השהות, כשההורים נדרשו לפנות לטיפול ולהדרכה הורית, אך לא עשו כן.

8.7 זמני השהות התקיימו במתכונת מצומצמת יחסית ובשינויים שנדרשו על ידי שני ההורים, כשלאורך התקופה, שלח האב מספר פניות לעו"ס סדרי דין כנגד האם, בטענה שהאם מחפשת תירוצים ואמתלות על מנת למנוע את קיומם של זמני שהות באופן רצוף ויציב.

8.8 בחודש מאי 2019 טענה האם בפני הפסיכולוגית שהאב פגע מינית בקטינה ובעקבות כך הגישה הפסיכולוגית תלונה בחשד לפגיעה מינית בקטינה על ידי האב והופסקו זמני השהות של האב עם הקטינה.

8.9 למרות שהתלונה נסגרה על ידי המשטרה ב-15 בנובמבר 2019 סירבה האם לחידוש קשר בין הקטינה לאב והמשיכה לטעון שהאב פגע מינית בקטינה תוך הסתייגות בפסיכולוגית, שטפלה בקטינה, שטענה שהיא בטוחה שהקטינה נפגעה על ידי אביה, ומשכך אין מקום לחידוש קשר.

8.10 גם לאחר ממצאי המומחה, שמונה על ידי ביהמ"ש, אשר קבע שעל פי המבחנים שביצע לא אירעה פגיעה מינית לקטינה המשיכה האם, יחד עם הפסיכולוגית ששכרה האם לטעון שהקטינה נפגעה בוודאות על ידי האב וסרבה לחדש את הקשר שבין הקטינה לאביה למרות שבחקירתה הנגדית בביהמ"ש טענה האם ש"אינה יודעת" אם האב פגע בקטינה.

8.11 רק לאחר שהאב הגיש את תביעת הנזיקין כנגד האם נאותה האם למינוי מטפל שיטפל בחידוש הקשר אך בשלב זה כבר גרמה האם לקטינה להאמין שנפגעה מינית על ידי אביה ושהינו אדם מסוכן ועל כן סירבה הקטינה לכל טיפול לחידוש קשר. וכפי שהעידה עו"ס הרווחה : **"המציאות שהיא חיה בה היא מציאות שבה אבא שלה פגע בה."**

8.12 בתביעה הנזיקית שהגיש האב תבע האב מספר ראשי נזק. האחד, פיצוי בסך 200,000 ₪ בגין ניתוק הקשר עם הקטינה על פי עוולת הרשלנות. השני, פיצוי בסך 150,000 ₪ בגין פגיעה בשמו הטוב מכח [חוק לשון הרע](#), כששני ראשי נזק אלו עומדים זה לצד זה .

- 8.13 מחובתו של כל הורה לשמור על טובת ילדו ולשמור על זכותו לקשר מיטיב עם ההורה האחר, כשבנסיבות דידן הוכח שהאם הטמיעה בקטינה את האמונה שנפגעה מינית על ידי אביה, תוך גרימת נזק בלתי הפיך לקטינה ולאב כאחד.
- 8.14 הוכח שהקטינה תופסת את אביה כאדם שפגע בה ומשכך מסרבת לכל קשר עמו ודוחה כל אפשרות לחידוש היחסים איתו, כשמאז הגשת התלונה אין כל קשר בין הקטינה לאביה.
- 8.15 במקרה זה בחרה האם לייחס לאב עבירה, שהינה מן החמורות שבספר החוקים, והיא פגיעה מינית בבתו הקטינה, האשמה זו, המטילה כתם מוסרי וחברתי קשה ביותר על האב תוך פגיעה קשה בשמו הטוב, שיש בה כדי להשפיל ולפגוע בכבודו ובמעמדו החברתי.
- 8.16 בעיני הקטינה נותר האב האדם שפגע בה מינית, שהינו בעיניה "עברין מין". זוהי פגיעה קשה במיוחד אשר הוטמעה בליבת יחסיו עם בתו הקטינה.
- 8.17 בתי המשפט רואים בחומרה מיוחדת מצב בו נעשה שימוש בהאשמות בעלות אופי מיני במסגרת הסיכסוך ההורי, כשימוש כזה פוגע בהורה המואשם ובקטין גם יחד.
- 8.18 בבואי לפסוק פיצוי בגין נזק שאינו ממוני, והוא ניתוק הקשר ופיצוי בגין הפגיעה בשמו הטוב של האב ראוי לציין, שאין בנמצא סכום כסף אשר בכוחו להשיב את הגלגל לאחור ולרפא את הנזק שנגרם לאב ולקטינה. הפגיעה שנגרמה אינה ניתנת לריפוי באמצעות כל סכום של פיצוי כספי אך יש בו הצהרה שהמעשה שגוי וראוי לכל גנאי.
- 8.19 בנסיבות אלו בגין הניכור ההורי שיצרה האם, בהעלותה טענת שווא בדבר פגיעה מינית של האב בקטינה שתוצאתו ניתוק קשר של האב עם הקטינה אני מחייבת את האם בפיצוי בסך 200,000 ₪.
- 8.20 בגין פגיעה בשמו הטוב של האב אני מחייבת את האם בפיצוי בסך 100,000 ₪.
- 8.21 הפיצוי הכולל הינו בסך 300,000 ₪.
- 8.22 כאן המקום לציין שלמרות שמהתסקירים עלה שעד להגשת התלונה הצדדים לא שיתפו פעולה ולא התמידו בקיום זמני שהות רצופים ויציבים, תוך חשיפת הקטינה למאבקים ולטענות הדדיות, משעה שבחרה האם לנקוט בצעד כה הרסני של הגשת תלונה לפגיעה מינית בקטינה על ידי האב, תוך התעקשות לטעון שהייתה פגיעה גם לאחר סגירת התלונה על ידי המשטרה וגם לאחר שהמומחה קבע שלא הייתה פגיעה מינית בקטינה, תוך סירוב עיקש לקיום כל קשר בין האב לקטינה אין מקום במקרה זה לפסוק כל רשלנות תורמת מצד האב.

9. סיכום

- 9.1 האם תשלם את הסכומים המפורטים בסעי' 8.19 ו-8.20.
- 9.2 האם תישא בתשלום הוצאות האב ושכר טרחתו בסך 30,000 ₪.
- 9.3 פסק הדין יישלח לצדדים והתיקים ייסגרו.

9.4 פסק הדין ייפורסם תוך השמטת כל הפרטים המזהים.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ו, 09 יולי 2026, בהעדר הצדדים.